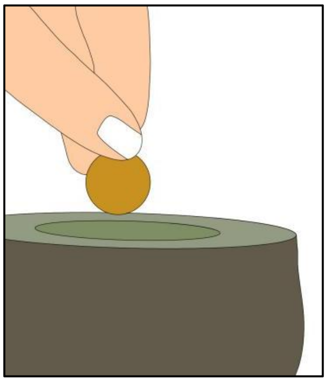

Adat Kristen Menehi Sedekah

Sedekah - sandhangan, panganan, utawa dhuwit sing diwenehake marang wong miskin

Injil

"Padha ngati-ati, aja nganti kowé nindakaké sedekahmu ana ing ngarepé wong supaya katon déning wong-wong mau. Yen ora, kowé ora bakal éntuk ganjaran saka Ramamu sing ana ing swarga. Mulané, nalika kowé nindakaké sedekah, aja ngunèkaké trompet ing ngarepmu, kaya sing ditindakaké wong lamis ing sinagogé lan ing lurung-lurung, supaya padha dialem déning wong. Satemené Aku pitutur marang kowé, wong-wong mau wis éntuk ganjarané. Nanging nalika kowé nindakaké sedekah, aja nganti tangan kiwamu ngerti apa sing ditindakaké tangan tengenmu, supaya sedekahmu bisa dideleng kanthi ora katon. Lan Ramamu sing ndeleng kanthi ora katon bakal maringi ganjaran marang kowé kanthi terang-terangan." Matius 6:1-4

Gusti Yesus mangsuli, pangandikane: " Ana wong mudhun saka Yerusalem menyang Yerikho, banjur kecekel maling, banjur ngrampog sandhangane, banjur nggebugi, banjur ninggalake wong mau meh mati. Kebetulan ana imam liwat ing dalan kono, lan nalika weruh wong mau, wong mau banjur liwat ing sisih liyane. Mangkono uga wong Lewi, nalika ana ing kono, wong mau teka lan ndeleng wong mau, banjur liwat ing sisih liyane. Nanging ana wong Samaria, nalika lagi lelungan, wong mau tekan ing panggonane wong mau, lan nalika weruh wong mau, wong mau welas asih marang wong mau. Banjur marani wong mau, lan tatu-tatune diumbahi lenga lan anggur, banjur ditumpaki jarane dhewe, banjur digawa menyang penginapan lan dirawat. Esuke wong mau mangkat, wong mau njupuk rong dinar, lan diwenehake marang sing duwe omah, lan kandha marang wong mau, 'Rawatna wong mau, lan yen kowe mbuwang luwih saka iku, nalika aku bali, aku bakal mbayar kowe.' Sapa ing antarane wong telu iki, miturutmu, sing dadi pepadhané wong sing kecekel maling?" Wong mau mangsuli, "Wong sing nuduhake welas asih marang wong mau." Gusti Yesus banjur ngandika marang wong mau, " Lungaa, lan lakoni uga kaya mangkono." Lukas 10:30-37

Nanging luwih becik wènèhna barang-barangmu sing kokduwèni, lan kowé bakal dadi resik." Lukas 11:41

Dodolana barang darbemu lan wenehana sedekah; gawea kanthong-kanthong sing ora bakal rusak, bandha ing swarga sing ora bakal entek, ing ngendi ora ana maling sing nyedhak lan ora ana renget sing ngrusak. Amarga ing ngendi bandhamu ana, ing kono uga atimu. Lukas 12:33-34

Kisah Para Rasul

Nalika wayah sembahyang, yaiku wayah telu, ana wong lumpuh wiwit saka guwa garbane ibune digawa saben dina ing gapuraning Padaleman Suci sing diarani Gapura Endah, kanggo njaluk sedekah marang wong-wong sing mlebu ing Padaleman Suci. Nalika Petrus lan Yohanes weruh Petrus lan Yohanes arep mlebu ing Padaleman Suci, Petrus banjur njaluk sedekah. Petrus karo Yohanes padha ndeleng Petrus lan Yohanes, banjur kandha, "Deloken aku." Petrus nggatekake wong-wong mau, ngarep-arep bakal oleh apa-apa saka wong-wong mau. Petrus banjur kandha, "Aku ora duwe emas lan perak, nanging sing dakduweni iki dakwenehake marang kowe: Atas asmane Yesus Kristus saka Nasaret, tangia lan mlakua." Rasul Petrus banjur nyekel tangan tengen wong mau lan ngangkat wong mau. Sanalika sikil lan tlapakane wong mau dadi kuwat. Wong mau banjur mlumpat lan ngadeg, mlaku-mlaku, lan mlebu ing Padaleman Suci karo wong-wong mau, mlaku-mlaku lan mlumpat-mlumpat sarta memuji Gusti Allah. Kisah Para Rasul 3:1-8

Wong-wong sing wis manut karo Gusti Allah padha tunggal ati lan jiwa, lan ora ana sing ngomong nèk barang-barang sing diduwèni kuwi duwèké dhéwé, nanging kabèh padha duwé barang-barang sing padha diduwèni. Kanthi kekuwatan sing gedhé, para rasul padha nyeksèni bab wunguné Gusti Yésus, lan kabèh padha kebak sih-rahmat. Ora ana wong sing kekurangan, amarga wong-wong sing duwé tanah utawa omah padha ngedol barang-barang mau, lan rega barang-barang sing didol digawa, lan dilebokaké ing ngarepé para rasul, lan diedum-edum marang saben wong miturut kabutuhané. Yusuf, sing déning para rasul dijenengi Barnabas (tegesé, Putra panglipur), wong Lèwi saka Siprus, duwé tanah, ngedol, lan dhuwité digawa lan dilebokaké ing ngarepé para rasul. Kisah Para Rasul 4:32-37

Ing Yope ana sawijining sakabat wadon jenenge Tabita, sing tegese Dorkas. Wong wadon iki kebak pakaryan becik lan sedekah. Kisah Para Rasul 9:36

Ing Kaisarea ana wong lanang jenenge Kornelius, sawijining perwira saka pasukan sing diarani pasukan Italia. Wong sing saleh lan wedi marang Gusti Allah karo sak brayate, lan menehi akeh sedekah marang wong akeh lan tansah ndedonga marang Gusti Allah. Kira-kira jam telu awan, Kornelius weruh malaékaté Gusti Allah teka lan ngandika marang dhèwèké, "Kornelius." Kornelius mandeng malaékaté lan wedi, banjur takon, "Ana apa, Gusti?" Kornelius banjur mangsuli, "Pandonga lan sedekahmu wis munggah menyang ngarsané Gusti Allah dadi pangéling-éling." Para Rasul 10:1-4

Kornelius banjur kandha, "Patang dina kepungkur aku pasa nganti jam iki; lan ing wayah jam telu aku ndedonga ing omahku, dumadakan ana wong ngadeg ing ngarepku nganggo sandhangan mengkilat, lan kandha, 'Kornelius, pandongamu wis kabul lan sedekahmu wis dieling-eling ing ngarsane Gusti Allah.'" (Kisah Para Rasul 10:30-31)

Aku wis nuduhaké marang kowé kabèh bab iku, kepriyé anggonmu nyambut gawé kanthi temen, kudu nulungi wong-wong sing ringkih, lan ngéling-éling pangandikané Gusti Yésus, " Luwih rahayu mènèhi tinimbang nampa." (Kisah Para Rasul 20:35)

Lan ing bab iki aku tansah ngudi supaya tansah duwe ati nurani kang resik ana ing ngarsane Gusti Allah lan marang manungsa. Saiki sawise pirang-pirang taun aku teka kanggo nggawa sedekah lan kurban kanggo bangsaku. Kisah Para Rasul 24:16-17

Wong sing nyolong aja nyolong maneh, nanging luwih becik nyambut gawe kanthi tenanan lan nindakake apa sing becik nganggo tangane dhewe, supaya bisa menehi apa sing dibutuhake marang wong sing kekurangan. Efesus 4:28

Apokrifa

Aku, Tobit, wis mlaku sajrone uripku ing dalan sing bener lan adil, lan aku nindakake akeh amal kanggo para sadulurku lan bangsaku, sing melu aku menyang Niniwe, menyang tanah Asyur. Tobit 1:3

Lan ing jaman Enemessar, aku menehi akeh sedekah marang para sadulurku, lan menehi rotiku marang wong sing keluwen, lan sandhanganku marang wong sing wuda: lan yen aku weruh ana wong saka bangsaku sing mati, utawa dibuwang ing sekitar tembok Niniwe, aku ngubur dheweke. Tobit 1:16-17

Wenehana sedekah saka bandhamu; lan nalika kowe menehi sedekah, aja meri, lan aja nyingkirake raimu saka wong miskin, lan rai Gusti Allah ora bakal nyingkirake kowe. Yen kowe duwe kaluberan, wenehana sedekah miturut kabutuhanmu; yen kowe mung duwe sethithik, aja wedi menehi sethithik kuwi. Amarga kowe nyimpen bandha sing apik kanggo awakmu dhewe kanggo dina kesusahan. Amarga sedekah iku ngluwari saka pati, lan ora nglilani teka ing pepeteng. Amarga sedekah iku hadiah sing apik kanggo kabeh wong sing menehi ing ngarsane Kang Mahaluhur. Tobit 4:7-11

Wenehana rotimu marang wong sing keluwen, lan sandhanganmu marang wong sing wuda; lan wenehana sedekah miturut kaluberanmu: lan aja nganti mripatmu meri nalika kowe menehi sedekah. Tobit 4:16

Pandonga iku becik yen dibarengi karo pasa, sedekah, lan kabeneran. Sethithik yen dibarengi karo kabeneran luwih becik tinimbang akeh yen dibarengi karo duraka. Luwih becik menehi sedekah tinimbang nyimpen emas: Amarga sedekah iku ngluwari saka pati, lan bakal ngresiki kabeh dosa. Wong-wong sing nindakake sedekah lan kabeneran bakal kebak urip: Tobit 12:8-9

Dadi Tobit rampung memuji Gusti Allah. Nalika umuré wolung puluh seket taun, dhèwèké ilang penglihatané, sing banjur pulih sawisé wolung taun. Dhèwèké mènèhi sedekah, lan saya wedi marang Gusti Allah, lan memuji Panjenengané. Tobit 14:1-2

Lan kuburna aku kanthi prayoga, lan ibumu karo aku; nanging aja ngenteni maneh ing Niniwe. Elinga, anakku, kepiye Aman nangani Achiacharus sing nggedhekake dheweke, kepiye dheweke nggawa dheweke metu saka cahya menyang pepeteng, lan kepiye dheweke menehi ganjaran maneh: nanging Achiacharus slamet, nanging liyane entuk ganjarane: amarga dheweke mudhun menyang pepeteng. Manasye menehi sedekah, lan lolos saka jebakan pati sing wis dipasang kanggo dheweke: nanging Aman tiba ing jebakan, lan mati. Mulane saiki, anakku, pikirake apa sing ditindakake sedekah, lan kepiye kabeneran menehi kabecikan. Sawise dheweke ngomong kaya ngono, dheweke seda ing amben, amarga umure satus wolu seket taun; lan dheweke ngubur dheweke kanthi mulya. Tobit 14:10-11

Banyu bakal nyirep geni sing murub; lan sedekah bakal nebus dosa. Sirakh 3:30

Aja wedi nalika ndedonga, lan aja lali menehi sedekah. Sirakh 7:10

Ora ana kabecikan sing bakal teka marang wong sing tansah nglakoni piala, utawa marang wong sing ora menehi sedekah. Sirakh 12:3

Sedekahé wong iku kaya cap ing tangané, lan dhèwèké bakal njaga kabecikané manungsa kaya biji mripaté, lan mènèhi tobat marang anak-anaké lanang lan wadon. Sirakh 17:22

Simpena sedekah ing gudangmu, lan iku bakal ngluwari kowé saka sakèhing kasusahan. Sirakh 29:12

Sapa sing tresna marang emas ora bakal dibenerake, lan sapa sing ngetutake korupsi bakal cukup. Emas wis dadi karusakane akeh wong, lan karusakane wis ana. Iku dadi watu sandungan kanggo wong sing kurban marang emas, lan saben wong bodho bakal kejiret. Rahayu wong sugih sing ditemokake tanpa cacat, lan ora ngoyak emas. Sapa dheweke? lan kita bakal nyebut dheweke rahayu: amarga prekara-prekara sing apik banget wis ditindakake ing antarane umate. Sapa sing wis dicoba, lan ditemokake sampurna? mula dheweke kudu gumunggung. Sapa sing bisa nglarani, lan ora nglarani? utawa nindakake piala, lan ora nindakake? Kabecikane bakal ditetepake, lan jemaah bakal ngumumake sedekahe. Sirakh 31:5-11

Sapa sing mbales kabecikan iku menehi glepung sing apik, lan sapa sing menehi sedekah iku menehi pujian. Sirakh 35:2

Para sadulur lan pitulungan iku nglawan wektu kangelan: nanging sedekah bakal luwih migunani tinimbang loro-lorone. Sirakh 40:24

Kitab Suci sing Ilang

Prawan Maria sing rahayu lan tansah mulya, lair saka trah kraton lan kulawarga Dawud, lair ing kutha Nazareth, lan dididik ing Yerusalem, ing Padaleman Suci Gusti. Bapakne jenenge Yoakim, lan ibune jenenge Anna. Kulawargane bapakne asale saka Galilea lan kutha Nazareth. Kulawargane ibune asale saka Betlehem. Uripe wong-wong mau prasaja lan bener ing ngarsane Gusti, saleh lan tanpa cacat ing ngarepe manungsa. Amarga kabeh bandhane dipérang dadi telung bagean: Siji dikhususake kanggo Padaleman Suci lan para petugas Padaleman Suci; liyane dibagèkaké marang wong liya, lan wong-wong sing mlarat; lan sing katelu disimpen kanggo awake dhewe lan kulawargane dhewe. Injil Kelahiran Maria 1:1-4

Aja wedi, Yoakim, lan aja kaget nalika ndeleng aku, amarga aku iki malaekate Gusti sing diutus dening Panjenengane marang kowe, supaya aku bisa ngandhani kowe, yen pandongamu wis dirungokake, lan sedekahmu wis munggah ing ngarsane Gusti Allah. Injil Kelahiran Maria 2:3

Sawisé kuwi malaékat mau nemoni Hana, garwané, lan ngandika: Aja wedi, lan aja mikir apa sing kokdeleng kuwi roh. Amarga aku iki malaékat sing wis ngaturaké pandonga lan sedekahmu marang Gusti Allah, lan saiki aku diutus marang kowé, supaya aku ngandhani kowé, yèn kowé bakal duwé anak wadon, sing bakal dijenengi Maryam, lan bakal diberkahi luwih saka kabèh wanita. Injil Kelahiran Maryam 3:1-2

Kitab Katelu Pangon Hermas 2:1-13 (Perumpamaan)

1 Nalika aku mlaku menyang tegalan, lan nimbang wit elm lan wit anggur, sarta mikir babagan woh-wohane, ana malaekat sing nemoni aku lan ngandika marang aku; Apa sing kokpikirake nganti suwe banget ing njero atimu?

2 Aku banjur matur marang panjenengane, “Pak, kula kelingan wit anggur lan wit elm iki amarga woh-wohane apik banget.” Panjenengane banjur ngandika marang kula: “Wit loro iki dadi conto kanggo para abdine Gusti Allah.”

3 Aku banjur matur marang panjenengane, “Pak, kula kepingin mangertos kadospundi wujuding wit-witan ingkang panjenengan sebataken punika.” Rungokna, ujare, “Punapa panjenengan ningali wit anggur lan wit elm punika?”

4 Wit iki, ujare, "Wit iki wohé awoh, nanging wit elm iku wit sing ora woh." Nanging wit iki, yèn ora ditandur ing wit elm iki lan disangga déning wit iki, ora bakal ngasilaké woh akèh; yèn digléthak ing lemah, mung bakal ngasilaké woh sing ala, amarga ora nggandhul ing wit elm; déné yèn disangga ing wit elm, wohé bakal ngasilaké woh kanggo awaké dhéwé lan kanggo awaké dhéwé."

5 Mulané, delengen, kepriyé wit elm ora kurang wohé, nanging luwih akèh wohé, tinimbang wit angguré. Kepriyé, Gusti, aku kandha, wit elm kuwi bisa ngasilaké woh luwih akèh tinimbang wit angguré? Amarga, ujare, wit elm sing disangga ing wit elm ngasilaké woh sing akèh lan apik; déné yèn ditata ing lemah, mung bakal ngasilaké woh sing sithik, lan kuwi uga bakal lara banget.

6 Mula, perumpamaan iki diwenehake marang para abdine Gusti Allah; lan iki nggambarake wong sugih lan wong mlarat. Aku mangsuli, "Dhuh Gusti, mugi kersa paring katerangan dhateng kula." Rungokna, ujare; wong sugih iku sugih; nanging marang Gusti Allah dheweke mlarat; amarga dheweke kebak karo kasugihane, lan mung sithik ndedonga marang Gusti Allah; lan pandongane sing diucapake iku males lan tanpa kekuwatan.

7 Mulané, nalika wong sugih mènèhi apa sing dikarepaké marang wong miskin, wong miskin mau ndedonga marang Gusti Allah kanggo wong sugih; lan Gusti Allah maringi kabèh bab sing apik marang wong sugih, amarga wong miskin mau sugih ing pandonga; lan panyuwuné nduwèni kekuwatan gedhé saka Gusti Allah.

8 Wong sugih mau banjur ngladèni wong miskin kabèh, amarga dhèwèké ngerti yèn panyuwuné dirungokaké déning Gusti: lan dhèwèké kanthi luwih gelem lan tanpa mangu-mangu, mènèhi apa sing dikarepaké, lan ngati-ati supaya ora ana sing kurang.

9 Lan wong miskin ngucap syukur marang Gusti kanggo wong sugih; amarga loro-lorone nindakake pegaweyane saka Gusti.

10 Mulané, tumrap manungsa, wit elm ora dianggep ngasilaké woh apa-apa; lan padha ora ngerti utawa ora ngerti manawa nalika rombongané ditambahahake ing wit anggur, wit anggur ngasilaké woh kaping pindho, kanggo awake dhewe lan kanggo wit elm.

11 Semono uga wong miskin sing ndedonga marang Gusti kanggo wong sugih, bakal dirungokake dening Panjenengane; lan kasugihane saya tambah, amarga dheweke ngladeni wong miskin saka kasugihane. Mula, loro-lorone padha dadi melu ing pakaryan becik siji lan sijine.

12 Mulané, sapa waé sing nindakaké prekara-prekara iki, ora bakal ditinggal déning Gusti Allah, nanging bakal katulis ing kitab kauripan.

13 Rahayu wong kang sugih, lan rumangsa yen awake dhewe wis sugih: amarga wong kang wicaksana ing bab iki, bakal bisa ngladeni wong liya.

Buku-buku Eden sing Dilalekake

Prajanjian Zebulon 2:1-21
1 Saiki bocah-bocah, aku pitutur marang kowe supaya padha netepi pepakoning Pangeran, lan nuduhake welas asih marang sapepadhanmu, lan duwe welas asih marang kabeh wong, ora mung marang manungsa, nanging uga marang kewan.
2 Marga saka iku kabeh Gusti mberkahi aku, lan nalika kabeh sedulurku lara, aku slamet tanpa lara, amarga Gusti ngerti tujuane saben wong.
3 Mulané, anak-anakku, padha welas asiha ing atimu, amarga kaya wong sing nindakaké marang pepadhané, Gusti Allah uga bakal nindakaké marang wong mau.
4 Anak-anakku lanang padha lara lan seda merga Yusuf, amarga padha ora nuduhake welas asih ing atine; nanging anak-anakku lanang lestari tanpa lara, kaya sing kokngerteni.
5 Nalika aku ana ing tanah Kanaan, ing pinggir segara, aku nyekel iwak kanggo Yakub, bapakku; lan nalika akeh sing kecemplung ing segara, aku tetep ora lara.
6 Aku iki wong sing pisanan nggawe prau kanggo layar ing segara, amarga Gusti Allah maringi aku pangertèn lan kawicaksanan.
7 Aku banjur nurunake kemudi ing mburine, lan aku ngulur layar ing kayu liyane sing jejeg ing tengah-tengahe.
8 Aku banjur layar ing sadawane pesisir, nyekel iwak kanggo omahe bapakku nganti tekan Mesir.
9 Lan amarga welas asih aku mbagi tangkapanku karo saben wong sing ora dakkenal.
10 Lan yen ana wong sing ora dikenal, utawa lara, utawa wis tuwa, aku nggodhog iwak kasebut, lan ngolah kanthi becik, banjur menehake marang kabeh wong, miturut kabutuhan saben wong, kanthi sedhih lan welas asih marang dheweke.
11 Mulané Gusti Allah uga maringi aku kepuasan karo iwak sing akèh nalika nyekel iwak; amarga sapa sing mbagi karo pepadhané bakal nampa luwih akèh saka Gusti Allah.
12 Sajrone limang taun aku nyekel iwak lan menehi iwak kasebut marang saben wong sing dakdeleng, lan cukup kanggo kabeh kulawarga bapakku.
13 Lan ing mangsa panas aku nyekel iwak, lan ing mangsa adhem aku ngingu wedhus karo sedulur-sedulurku.
14 Saiki aku bakal ngandhani kowé apa sing wis tak lakoni.
15 Aku weruh wong lanang kang nandhang sangsara amarga wuda ing mangsa dingin, lan aku welas marang wong mau, lan nyolong sandhangan saka omah bapakku kanthi ndhelik-ndhelik, lan menehake marang wong kang nandhang sangsara.
16 Mulané, anak-anakku, kowé kudu ndduduhké welas asih lan welas asih marang kabèh wong tanpa ragu-ragu, lan wènèhana marang saben wong kanthi ati sing becik.
17 Lan yen kowe ora duwe sarana kanggo menehi marang wong sing mbutuhake, wenehana welas asih marang dheweke kanthi welas asih.
18 Aku ngerti nèk tanganku ora nemu cara kanggo mènèhi marang wong sing mbutuhaké, lan aku mlaku karo dhèwèké karo nangis nganti pitung stadiun, lan atiku kangen banget marang dhèwèké kanthi welas asih.
19 Mulané, anak-anakku, padha welas asih marang saben wong kanthi welas asih, supaya Gusti Allah uga welas asih lan welas asih marang kowé kabèh.
20 Amarga uga ing dina-dina pungkasan, Gusti Allah bakal nurunake welas asih marang bumi, lan ing ngendi wae Panjenengane nemokake sih-rahmat, Panjenengane bakal manggon ing Panjenengane.
21 Sabab kaya dene wong nduweni welas asih marang pepadhane, Gusti Allah uga nduweni welas asih marang wong mau.